

DARMOWE KSIĄŻKI DO IELTS

IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3

Czego egzaminatorzy naprawdę słuchają i jak brzmi mocniejsza odpowiedź — dziesięć codziennych tematów, band 6 obok band 7–8.

Spis treści

IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3

Part 0 — Jak naprawdę ocenia się Speaking

0.1 Cztery rzeczy, które się liczą

0.2 Czym naprawdę są te trzy części

0.3 Jedna umiejętność, na której wszystko stoi: rozwijanie odpowiedzi

1.1 Miejsce, w którym mieszkasz

1.2 Praca albo studia

1.3 Czas wolny i hobby

1.4 Codzienna rutyna i nawyki

2.1 Opisz osobę

2.2 Opisz doświadczenie

2.3 Opisz przedmiot albo miejsce

3.1 Nauka i mentoring

3.2 Zmiana i rozwój

3.3 Rzeczy i wartość

Part 4 — Co trzyma ludzi na band 6

- 4.1 Wyuczona na pamięć odzywka
- 4.2 Odpowiedź w jednym zdaniu
- 4.3 Wypełnianie ciszy wypełniaczem
- 4.4 Odpowiadanie na pytanie o złym rozmiarze
- 4.5 Gubienie wątku w Part 3
- 4.6 Dwuminutowa kontrola

Part 5 — Praktyka i ostatni tydzień

- 5.1 Dziewięć poleceń
- 5.2 Nagraj siebie, raz
- 5.3 Ostatnie siedem dni

Koniec

IELTS Speaking: Parts 1, 2 and 3

Free IELTS Books — freeieltsbooks.net Aktualizacja: sierpień 2026

O czym jest ta książka

Ta książka dotyczy egzaminu Speaking — wszystkich trzech jego części.

Angielski już masz. W sali egzaminacyjnej, przy temacie, którego nie wybrałeś, z kimś, kto słucha i notuje, kiedy mówisz, i tak potrafi zniknąć. Ta książka nie jest listą słówek ani zestawem zwrotów do wykucia. Pokazuje słabszą i mocniejszą odpowiedź na to samo pytanie, obok siebie, żebyś usłyszał dokładnie, co się zmieniło.

Każda karta z tematem (cue card) i każde pytanie w tej książce zostały napisane specjalnie dla niej. Żadne z nich nie jest prawdziwą treścią egzaminacyjną — prawdziwe cue cards są używane wielokrotnie i krążą w obiegu, i właśnie dlatego wykuwanie jednej na pamięć to zły plan. Naucz się zamiast tego kształtu dobrej odpowiedzi — on przeniesie się na dowolne pytanie, jakie faktycznie dostaniesz.

Jedna rzecz, której ta książka nie potrafi

Pronunciation to jedna z czterech rzeczy, które ocenia egzaminator, a książka nie potrafi Cię usłyszeć.

Dlatego ta książka uczy, co powiedzieć i jak to zbudować — nie jak to zabrzmí, gdy to powiesz. Jeśli Twój akcent albo wymowa to prawdziwy problem, rozwiązania nie znajdziesz na tych stronach. Jest nim mówienie swoich odpowiedzi na głos — do innej osoby, jeśli taką znajdziesz, albo

nagranych i odsłuchanych ponownie, jeśli nie. Part 5 mówi dokładnie, jak to zrobić z tym, czego się tu nauczysz.

Książka, która udawałaby, że uczy wymowy bez nagrań audio, marnowałaby Twój czas tylko po to, żeby wyglądać na kompletną. Ta wołałaby powiedzieć wprost, czego nie robi.

Parts 1, 2 i 3

To jeden egzamin, nie trzy, ale każda część wymaga czegoś innego.

Part 1 to wywiad. Cztery, pięć minut krótkich pytań o rzeczy znajome — gdzie mieszkasz, Twoją pracę albo studia, czas wolny. Nikt nie oczekuje tu przemówienia. Oczekują naturalnych, rozwiniętych odpowiedzi.

Part 2 to długa wypowiedź. Dostajesz kartę z tematem i kilkoma punktami do poruszenia, minutę na notatki, a potem mówisz sam przez minutę do dwóch.

Part 3 to dyskusja. Wyrasta z tematu Twojej Part 2 w stronę czegoś bardziej abstrakcyjnego — opinii, porównań, tego, jak coś się zmieniło. To zwykle część, którą ludzie uważają za najtrudniejszą, i nagradza przemyślaną odpowiedź bardziej niż taką, która się po prostu zgadza.

Jak z niej korzystać

Przeczytaj Part 0 raz. Wyjaśnia, co naprawdę jest oceniane, i wszystko, co następuje, do tego wraca.

Potem przerabiaj Parts 1, 2 i 3 po jednym temacie. Przeczytaj pytanie albo kartę, zasłoń odpowiedzi, powiedz swoją na głos przez tyle czasu, ile

faktycznie byś dostał, i dopiero wtedy przeczytaj naszą. Czytanie odpowiedzi bez wcześniejszego powiedzenia własnej uczy znacznie mniej.

Part 4 to lista konkretnych nawyków, które trzymają ludzi na band 6. Przeczytaj ją, kiedy przeciwicysz już garść tematów i będziesz w stanie rozpoznać w niej siebie.

Part 5 zawiera dziewięć pytań bez podanych odpowiedzi. To celowe, i mówi, co z nimi zrobić.

Jedna uczciwa uwaga

Żadna książka nie może obiecać Ci wyniku, a każdy, kto go obiecuje, mija się z prawdą.

Ta książka może pokazać Ci, jak naprawdę brzmi mocniejsza odpowiedź, na tyle szczegółowo, żebyś przestał zgadywać. Powiedzenie tego na głos wciąż zostaje po Twojej stronie.

© 2026 OurSharedCode — freeieltsbooks.net. Ta książka jest niezależną publikacją, rozpowszechnianą bezpłatnie w celach edukacyjnych.

IELTS® jest zastrzeżonym znakiem towarowym British Council, IELTS Australia Pty Ltd (należącej do IDP Education) oraz Cambridge English (część Cambridge University Press & Assessment) — zwanych łącznie „IELTS Partners”. Ta publikacja i jej autor nie są powiązani z IELTS Partners, nie są przez nich sponsorowani, wspierani ani zatwierdzeni; słowo „IELTS” pojawia się w tytule i tekście wyłącznie po to, by opisać temat tej książki.

Wszystkie pytania, wzorcowe odpowiedzi i objaśnienia są oryginalną pracą autora; nie powielono tu żadnych oficjalnych materiałów IELTS. Aktualne oficjalne

informacje o egzaminie znajdziesz na ielts.org.

Możesz swobodnie udostępniać tę książkę w całości i bez zmian. Nie wolno jej sprzedawać. Dobrowolne darowizny pokrywają wyłącznie koszty hostingu, domen i tłumaczeń; żadne materiały nie są sprzedawane, a darowizny nie mają związku z IELTS Partners.

Part 0 — Jak naprawdę ocenia się Speaking

0.1 Cztery rzeczy, które się liczą

Podobnie jak w części pisemnej, Twoja wypowiedź ustna nie dostaje jednej oceny. Dostaje cztery, a potem liczy się z nich średnią z całego egzaminu — nie osobno dla każdej części.

Fluency and Coherence — czy potrafisz mówić dalej i czy to się trzyma kupy?

Płynność to nie szybkość. To, czy potrafisz rozwinąć odpowiedź bez długich pauz, zaczynania od nowa albo zatrzymania się, bo skończyły Ci się pomysły. Spójność to, czy Twoje myśli łączą się w kolejności, za którą słuchacz może nadążyć — jedna myśl prowadzi do następnej, a nie lista niepowiązanych faktów na dany temat.

Lexical Resource — czy masz więcej niż jeden sposób, żeby powiedzieć zwykłą rzecz?

Nie o rzadkie słowa chodzi. O zakres i naturalność. Czy potrafisz sparafrazować zamiast powtarzać to samo słowo cztery razy, i czy słowa, które wybierasz, pasują do sytuacji, którą opisujesz, zamiast brzmieć, jakby zostały skądś wyrecytowane.

Grammatical Range and Accuracy — ten sam kompromis co w piśmie, tylko mówiony.

Różnorodność bez psucia. Same krótkie, poprawne zdania będą Cię ograniczać; długie, ambitne, które się rozsypują, też będą Cię ograniczać. Środkowa droga jest ta sama, którą Książka 1 opisuje dla wypracowań: niewielka liczba struktur, których używasz bez zastanowienia, wymieszana z mnóstwem prostych, poprawnych zdań.

Pronunciation — czy da się Cię śledzić bez wysiłku, z naturalnym akcentem zdaniowym i rytmem?

Wymieniona tutaj, bo jest jedną z czterech, a potem odłożona na bok. Ta książka nie potrafi jej nauczyć — zobacz „Jedna rzecz, której ta książka nie potrafi” na początku książki. To, co następuje, dotyczy w całości pozostałych trzech.

Fragment, który powinien zmienić sposób ćwiczenia

Wszystkie cztery oceny liczy się jako średnią z Parts 1, 2 i 3 razem. Mocna długa wypowiedź nie ratuje słabego wywiadu, a słaba dyskusja nie kasuje mocnej długiej wypowiedzi. Egzaminator buduje jedno wrażenie o Tobie z całej rozmowy, nie trzy osobne.

To ma praktyczne znaczenie. Nie zachowuj swojego najlepszego angielskiego na Part 2 tylko dlatego, że wydaje się „prawdziwym” egzaminem. Krótkie pytania z Part 1 są oceniane równie poważnie.

0.2 Czym naprawdę są te trzy części

Part 1 (4–5 minut). Krótkie pytania o znajome tematy — dom, pracę albo studia, codzienne życie, rzeczy, które lubisz. To wywiad, nie test pomysłów. Egzaminator chce usłyszeć, jak naturalnie mówisz o rzeczach, które już znasz, a nie opinię na trudny temat.

Part 2 (1 minuta na przygotowanie, 1–2 minuty na mówienie).

Dostajesz kartę z tematem i trzema albo czterema punktami do poruszenia. Masz minutę i ołówek na notatki — nie na napisanie scenariusza — a potem mówisz bez przerywania, dopóki egzaminator Cię nie zatrzyma albo nie skończy się czas.

Part 3 (4–5 minut). Dyskusja powiązana z tematem Twojej Part 2, ale wciągnięta w bardziej ogólne, czasem abstrakcyjne rejony. Jeśli Part 2 prosiła o opisanie osoby, która czegoś Cię nauczyła, Part 3 może zapytać, jak ludzie uczą się najlepiej, albo czy starsze pokolenia uczyły się inaczej. To celowo najtrudniejsza część egzaminu, bo wymaga rozumowania, nie opisu.

0.3 Jedna umiejętność, na której wszystko stoi: rozwijanie odpowiedzi

Gdyby ta książka miała nauczyć tylko jednego nawyku, byłby to właśnie ten.

Jedna rzecz, która przewiduje wyższy wynik lepiej niż cokolwiek innego, to odpowiadanie na krótkie pytanie czymś więcej niż suchym faktem — bez proszenia o to.

Claim. Reason. Example. Powiedz, co myślisz, powiedz dlaczego, i uczyn to konkretnym za pomocą czegoś szczegółowego. Trzy krótkie

dodatki zamieniają jednolinijkową odpowiedź w rozwiniętą, i nie potrzebujesz do tego zaawansowanej gramatyki ani rzadkiego słownictwa. Potrzebujesz nawyku.

- *Claim*: "I don't really enjoy cooking."
- *Reason*: "I find it takes longer than I expect, and I lose patience halfway through."
- *Example*: "Last week I tried to make a simple soup and it took nearly two hours in the end."

To są cztery zdania zamiast jednego, zbudowane z niczego bardziej zaawansowanego niż to, czego już użyto w pierwszym zdaniu. Każdy rozdział po tym teście sprawdza Twoje odpowiedzi względem tego nawyku, bo prawie każda notatka „co się zmieniło” w tej książce do niego wraca.

1.1 Miejsce, w którym mieszkasz

Pytanie

Can you tell me a little about the place where you live?

Pułapka: wyuczona na pamięć otwarta odzywka. Wielu kandydatów przećwiczyło odpowiedź na to dokładnie pytanie tyle razy, że wychodzi ona płasko i jakby z góry przygotowana — *"I come from a small city in the north of my country"* — i odpowiada na szersze pytanie niż to, które faktycznie padło. Zwróć uwagę na słowo „little”: egzaminatorowi zależy na konkretnym, aktualnym szczególe, nie na wyuczonym podsumowaniu geograficznym.

Band 6

I live in a medium-sized city. It's quite crowded and there's a lot of traffic, but it's a convenient place because there are shops and things nearby. I've lived there for a few years now.

Band 7–8

I live in a mid-sized city about an hour from the coast, and what I'd actually mention is that my neighbourhood has changed a lot recently — there used to be mostly small family shops, and now there's a new shopping centre that opened last year, which locals still have mixed feelings about. Personally I like having more choice, but I do miss the smaller shops.

Co faktycznie się zmieniło

- **Odpowiedź na band 6 opisuje kategorię; odpowiedź na band 7–8 opisuje miejsce.** „Medium-sized city” i „quite crowded” mogłyby dotyczyć niemal każdego miejsca. „A new shopping centre that opened last year” mogło należeć tylko do tej jednej odpowiedzi.
- **Odpowiedź spełnia nawyk claim-reason-example z 0.3, choć nikt o to nie prosił.** Konkretna, niedawna zmiana (“a new shopping centre”), reakcja na nią (“locals still have mixed feelings”) i osobiste stanowisko (“I do miss the smaller shops”) — trzy dodatki zbudowane na jednym prostym zdaniu.
- **“What I'd actually mention is” zastępuje ciszę podczas myślenia.** Kupuje chwilę naturalnej płynności, nie zamieniając się w słowo-wypełniacz, i zapowiada, że zaraz pojawi się coś konkretnego.

1.2 Praca albo studia

Pytanie

Do you work or are you a student?

Pułapka: odpowiedź w jednym zdaniu. "I'm a student" to kompletne, poprawne zdanie, a jednocześnie najczęstszy sposób na stratę punktów za Fluency and Coherence w Part 1. To pytanie jest zaproszeniem do dalszej wypowiedzi, nie formularzem do wypełnienia.

Band 6

I'm a student. I study business at university. It's my second year. I chose it because I think it will help me get a good job in the future.

Band 7–8

I'm currently in my second year of a business degree, and if I'm honest, I chose it partly for practical reasons — it opens a lot of doors — but I've actually ended up enjoying the marketing side of it more than I expected. I didn't think I'd say that a year ago.

Co faktycznie się zmieniło

- **Cztery krótkie zdania zmieniły się w dwa dłuższe, powiązane ze sobą.** Odpowiedź na band 6 to lista poprawnych, ale niepowiązanych faktów. Odpowiedź na band 7–8 łączy je rozumowaniem: "partly for practical reasons... but I've actually ended

up enjoying..." — jedna myśl przechodzi w następną, a to właśnie mierzy Coherence.

- **Szczera refleksja zastępuje ogólnikowy powód.** "It will help me get a good job" to odpowiedź, którą daje niemal każdy. "I didn't think I'd say that a year ago" to konkretny, osobisty szczegół, który mógłby należeć tylko do tej jednej osoby.
- **"If I'm honest" wykonuje prawdziwą pracę.** Zapowiada, że nadchodzi przemyślana odpowiedź, i jest naturalnym, mówionym zawieszeniem, a nie wyuczonym otwarciem — różnicę tę dokładniej wyjaśnia 4.1 w Part 4.

1.3 Czas wolny i hobby

Pytanie

What do you like to do in your free time?

Pułapka: wyliczanka. "I like reading, swimming, and spending time with friends" odpowiada na pytanie uczciwie, a i tak wypada gorzej niż mówienie o jednej z tych trzech rzeczy przez ten sam czas. Wyliczanka pokazuje słownictwo do nazywania czynności. Nie pokazuje Fluency and Coherence, bo nie ma tu niczego, z czym te myśli mogłyby się połączyć.

Band 6

I like reading books. I also enjoy swimming when I have time. And I like spending time with my friends on the weekend. These are my main hobbies.

Band 7–8

Reading is probably the one I'd pick if I had to choose — I try to read every night before bed, usually fiction, and it's become the way I switch off after a busy day. I used to think of it as a chore back when it was homework, but doing it by choice completely changed how I feel about it.

Co faktycznie się zmieniło

- **Jedna czynność, rozwinięta, bije trzy czynności, tylko nazwane.** Odpowiedź na band 7–8 wybiera jedno hobby i zostaje

przy nim wystarczająco długo, żeby powiedzieć o nim coś prawdziwego, zamiast przechodzić dalej, zanim jakakolwiek myśl zdąży się rozwinąć.

- **Kontrast „kiedyś a teraz” pojawia się niejako za darmo.** "I used to think of it as a chore... doing it by choice completely changed how I feel" to kawałek rozumowania o zmianie — dokładnie ten typ myślenia, o który Part 3 zapyta wprost, więc ćwiczenie go tutaj nie jest stratą czasu.
- **"If I had to choose" zamienia pytanie w kształcie listy w pytanie z jedną odpowiedzią**, co daje wypowiedzi miejsce, by się rozwinąć, zamiast wyliczać.

1.4 Codzienna rutyna i nawyki

Pytanie

Can you describe a typical day for you?

Pułapka: monotonia czasu teraźniejszego. "I wake up. I have breakfast. I go to work." Każde zdanie jest poprawne i każde ma ten sam kształt, co ogranicza Grammatical Range, mimo że nic w tym nie jest błędne — po prostu nie ma tu niczego, na czym można by pokazać różnorodność.

Band 6

I wake up at seven. I have breakfast and go to university. I have classes until the afternoon. Then I go home and do my homework. In the evening I watch TV or talk to my family.

Band 7–8

My mornings are pretty routine — up around seven, out the door by eight — but the rest of the day depends a lot on what classes I have. If it's a heavy day I'll usually grab something quick between lectures rather than a proper lunch, which probably isn't the healthiest habit, but by evening things slow down and that's when I actually get to relax, usually with my family or doing something for myself.

Co faktycznie się zmieniło

- **Jedno długie, dobrze kontrolowane zdanie zastępuje ciąg krótkich, identycznych zdań.** "If it's a heavy day I'll usually grab something quick between lectures... which probably isn't the healthiest habit" używa trybu warunkowego i wtrącenia w stylu zdania względnego, nie rozpadając się — to ten sam rodzaj kontrolowanej złożoności, który opisuje zasada trzech struktur z 3.5 w Książce 1, tylko wypowiedziana, a nie napisana.
- **Mała, szczerza uwaga na marginesie ("which probably isn't the healthiest habit") dodaje osobowości bez dodawania ryzyka.** To krótki, bezpieczny komentarz na własny temat, a nie ambitna gramatyczna deklaracja, i to właśnie ten rodzaj drobnego, niskiego ryzyka sprawia, że odpowiedź brzmi jak wypowiedź żywej osoby, a nie lista.
- **Rozróżnienie między "pretty routine" a "depends a lot"** pokazuje, że mówiący potrafi opowiedzieć o tym, co się zmienia, nie tylko o tym, co pozostaje takie samo — mały, ale prawdziwy kawałek zakresu.

2.1 Opisz osobę

Karta

Describe a person who taught you something valuable.

You should say:

- who this person is
- what they taught you
- how they taught you

and explain why what they taught you still matters to you.

Pułapka: opisywanie osoby bez dotarcia do lekcji. Minuta przygotowania i znajome słowo — "describe" — ciągną wielu kandydatów prosto w stronę wyglądu i charakteru, a prawdziwy sens karty, czyli co zostało nauczane i dlaczego wciąż ma znaczenie, dostaje na koniec czterdzieści sekund.

Plan jednej minuty

Who: an aunt, taught me to cook, not a chef, patient
What: not recipes - how to taste and adjust as you go
How: cooking together every visit, let me get it wrong first
Why still matters: I use it outside cooking too - trial before rules

Band 6

I want to talk about my aunt. She taught me how to cook when I was younger. She's a very kind and patient person. She taught me by letting me help her in the kitchen every time I visited. She showed me how to make different dishes. What she taught me still matters because I still cook the recipes she showed me, and I think about her when I make them.

(~115 words)

Band 7–8

I'll talk about my aunt, who's probably the person who taught me the most outside of school. She taught me to cook — but not recipes, really. What she actually taught me was how to taste something as you go and adjust it, rather than following instructions exactly. She did it by just letting me help in her kitchen every time I visited, and importantly, letting me get it wrong first rather than correcting me straight away. What still matters to me isn't really the cooking itself — it's that I picked up a way of learning things: try it, notice what's off, fix it. I catch myself using that approach in situations that have nothing to do with food.

(~135 words)

Co faktycznie się zmieniło

- **Odpowiedź na band 6 pokrywa wszystkie cztery punkty płytko; odpowiedź na band 7–8 porządnie pokrywa ostatni z nich i pozwala pozostałym zostać krótkimi.** Karta nagradza

głębiej przy „dlaczego to wciąż ma znaczenie” bardziej niż równy czas dla każdego punktu — 4.4 w Part 4 nazywa dokładnie ten kompromis.

- **"Not recipes, really" i "not really the cooking itself" to precyzyjne zaprzeczenia**, a nie mgliste kluczenie. Powiedzenie, czym coś *nie* jest, a potem skorygowanie tego, to mały, możliwy do wyćwiczenia zabieg, który sprawia, że odpowiedź brzmi przemyślanie, a nie wyuczona na pamięć.
- **Ostatnie zdanie uogólnia lekcję poza samą historię.** "I catch myself using that approach in situations that have nothing to do with food" odpowiada na rzeczywiste polecenie karty — dlaczego to wciąż ma znaczenie — zamiast tylko powtórzyć, że rzeczywiście ma.

2.2 Opisz doświadczenie

Karta

Describe a time you learned a new skill.

You should say:

- what the skill was
- how you learned it
- what was difficult about learning it

and explain how you felt once you could do it.

Pułapka: ścisła chronologia, po której nie ma już nic do powiedzenia. "First I did this, then I did that, then I could do it" to kompletna, uczciwa relacja, która wyczerpuje materiał na długo przed końcem minuty czy dwóch, bo w osi czasu nie ma naturalnego miejsca na refleksję.

Plan jednej minuty

Skill: learning to drive, age 19, later than most friends

How: lessons + practice with my father, tense at first

Hard part: not the controls - staying calm with traffic around me

Felt: less about the licence, more that I'd stopped avoiding it

Band 6

I learned to drive when I was nineteen. I took lessons with an instructor and also practised with my father. At first I found it difficult because I was nervous. The traffic made me nervous too. After some months I passed my test. I felt very happy and proud when I passed.

(~110 words)

Band 7–8

I learned to drive at nineteen, which was later than most of my friends, and I think that's partly because I'd been putting it off — I was fairly certain I'd be a nervous driver, and I turned out to be right at first. The controls themselves weren't the hard part; it was staying calm with other traffic actually moving around me. What made the difference was practising with my father regularly rather than only in lessons, since he could talk me through it calmly when I got tense. Honestly, by the time I passed, the test itself felt almost secondary — what actually felt good was realising I'd stopped avoiding something I'd been putting off for years.

(~150 words)

Co faktycznie się zmieniło

- **Trudność jest nazwana konkretnie, a nie ogólnikowo.** "I was nervous" pojawia się w obu odpowiedziach, ale tylko mocniejsza mówi, co dokładnie było trudne — nie same mechanizmy prowadzenia, tylko ruch samochodów wokół — a to różnica między zgłoszonym uczuciem a wyjaśnionym uczuciem.

- **Zakończenie odpowiada na rzeczywiste polecenie, nie na oczywiste.** Karta pyta, jak mówiący się poczuł, gdy już potrafił coś zrobić; "very happy and proud" odpowiada na to dosłownie. "The test itself felt almost secondary" odpowiada bardziej szczerze i konkretnie, i łączy się z otwierającym szczegółem o odkładaniu tego na później.
- **"Which was later than most of my friends" to niewymuszony, świadomy siebie szczegół.** Nic w karcie nie prosiło o porównanie z rówieśnikami; dodanie go pokazuje, że mówiący myśli o swojej historii, a nie tylko ją recytuje.

2.3 Opisz przedmiot albo miejsce

Karta

Describe a place you enjoy spending time in.

You should say:

- where it is
- how often you go there
- what you do there

and explain why you enjoy spending time there.

Pułapka: ogólnikowa pochwała zamiast powodu. "It's very nice, I like it a lot, it's very peaceful" odpowiada na ostatni punkt słowami, nie dając egzaminatorowi niczego wystarczająco konkretnego, żeby to sobie wyobrazić. Ogólnikowa pochwała to wersja „przykładów, które nie są przykładami” z 3.6 w Księżce 1, tylko dla przedmiotów i miejsc.

Plan jednej minuty

Place: small park near my flat, ten min walk

How often: most weekends, sometimes after work

What I do: just sit, sometimes read, mostly nothing planned

Why: only place I don't feel like I should be doing something

Band 6

There is a small park near my flat that I like. It takes about ten minutes to walk there. I usually go on weekends. I sit on a bench and sometimes read a book. I enjoy spending time there because it is peaceful and green, and I can relax.

(~105 words)

Band 7–8

There's a small park about ten minutes' walk from my flat that I go to most weekends, and occasionally after work if I need to clear my head. I don't really go there to do anything specific — I'll bring a book sometimes, but mostly I just sit. What I actually enjoy about it is that it's possibly the only place in my week where I don't feel like I should be doing something more productive. Everywhere else, even at home, there's usually a reason I should be doing something else instead.

(~130 words)

Co faktycznie się zmieniło

- **"Peaceful and green" zostaje zastąpione konkretnym, osobistym powodem.** Obie rzeczy są prawdziwymi opisami, ale tylko druga nie mogłaby zostać napisana o innym parku przez inną osobę — jest o relacji mówiącego z produktywnością, nie o wyglądzie parku.
- **Drobny kontrast wykonuje pracę wyjaśniania.** "Everywhere else... there's usually a reason I should be doing something else instead" definiuje park przez to, czym *nie* jest, co często jest szybszym

sposobem, by uczynić uczucie konkretnym, niż opisywanie tego, czym jest.

- **"Occasionally after work if I need to clear my head" dodaje drugi, inny kontekst**, poza tym pierwszym z planu, pokazując, że miejsce to ma znaczenie w więcej niż jednej sytuacji, nie tylko w rutynowej.

3.1 Nauka i mentoring

Wyrasta z cue card z 2.1 — osoby, która nauczyła mówiącego czegoś wartościowego.

Pytania

Do you think people learn more from teachers or from their own experience?

Has the way people learn skills changed with the internet?

Pułapka: płaska opinia bez żadnego uzasadnienia. "I think teachers are more important" to kompletna odpowiedź na pierwsze pytanie, a mimo to punktuje gorzej niż krótsza odpowiedź, która zobowiązuje się do jakiegoś powodu. Part 3 to dyskusja, nie głosowanie.

Krótką odpowiedź

I think both are important, but probably experience teaches you more in the end.

Rozwinięta odpowiedź

I'd say it depends what you're learning. For something with real danger involved, like driving, I'd trust a teacher's guidance over trial and error every time. But for a lot of everyday skills, I think people only really learn once they've made a mistake themselves — a teacher can tell you something will go wrong, and it doesn't fully land until it actually does.

Co faktycznie się zmieniło

- **Krótką odpowiedź stwierdza stanowisko bez zobowiązania się do powodu; rozwinięta najpierw zawęża twierdzenie, zanim je broni.** "It depends what you're learning" jest łatwiejsze do obronienia niż płaskie uogólnienie, a Part 3 nagradza stanowisko, które wyraźnie zostało przemyślane, bardziej niż takie, które brzmi pewnie, ale ogólnikowo.
- **Konkretny przypadek (prowadzenie samochodu) uziemia abstrakcyjne twierdzenie.** "Real danger involved" to nie wyszukany dobór słownictwa — to wystarczająco konkretny przykład, żeby słuchacz mógł wyobrazić sobie testowane twierdzenie, mówiony odpowiednik zasady z Książki 1, że przykład potrzebuje jednej konkretnej rzeczy w środku.
- **Ostatnia klauzula rozwija rozumowanie, zamiast tylko powtarzać twierdzenie.** "It doesn't fully land until it actually does" dodaje *dlaczego*, a to właśnie oddziela opinię od argumentu.

Has the way people learn skills changed with the internet?

Krótką odpowiedź

Yes, definitely. Now you can learn almost anything from videos online.

Rozwinięta odpowiedź

Definitely — and I think the biggest change isn't just the amount of information, it's that you can learn at your own pace and go back and

rewatch something you didn't understand the first time, which you can't really do with a teacher standing in front of a class. I do wonder, though, whether something gets lost without someone noticing when you're stuck and adjusting how they explain it.

Co faktycznie się zmieniło

- **Rozwinięta odpowiedź wybiera jeden konkretny mechanizm zmiany** — tempo i możliwość ponownego obejrzenia — zamiast ogólnikowego "you can learn almost anything", które dałoby się powiedzieć o dowolnym pytaniu na dowolny temat.
- **Prawdziwe rozważenie kontrargumentu pojawia się na końcu** ("I do wonder, though, whether something gets lost..."), co jest dokładnie tym ruchem uznania drugiej strony, który następny rozdział, 3.3, nazwie wprost. Nic to nie kosztuje pod względem płynności, a dodaje prawdziwą głębię.

3.2 Zmiana i rozwój

Wyrasta z cue card z 2.2 — czasu, kiedy mówiący nauczył się nowej umiejętności.

Pytania

How do people change as they get older?

Do you think it's important to keep learning new things throughout your life?

Pułapka: zgadzanie się z narzuconym przez pytanie ujęciem tematu zamiast wyrobienia sobie niezależnego zdania. Łatwo usłyszeć „how do people change” i po prostu wyliczyć zmiany, nigdy nie mówiąc, co mówiący naprawdę o nich myśli.

Krótką odpowiedź

People get more confident and more patient as they get older, I think.

Rozwinięta odpowiedź

I think people generally get more confident, though I'm not sure "patient" is always true — some people I know have actually got less patient as they've got older, because they feel like they have less time to waste. What I do think is fairly consistent is that people become more selective — more willing to say no to things that don't interest them, which younger people often feel they can't do.

Co faktycznie się zmieniło

- **Rozwinięta odpowiedź nie zgadza się z częścią własnego pierwszego pomysłu.** Skorygowanie "patient" zamiast wyliczenia trzech bezpiecznych przymiotników pokazuje, że mówiący naprawdę rozważa twierdzenie, zamiast sięgać po pierwsze wiarygodne słowo — mały, ale prawdziwy kawałek niezależnego myślenia.
- **"Some people I know" uziemia ogólne twierdzenie w czymś bliższym rzeczywistej obserwacji,** bez potrzeby wymyślania nazwanej historii — lekki dotyk dowodu wystarcza w odpowiedzi typu dyskusja.
- **Jedno konkretne twierdzenie ("more selective") zastępuje bardziej mgliste, bezpieczniejsze.** Jest dokładniejsze niż "wiser" albo "more mature" — słowa, które mogłyby opisywać niemal każdą starszą osobę i dlatego nie mówią prawie nic.

Do you think it's important to keep learning new things throughout your life?

Krótką odpowiedź

Yes, I think it's important, because the world keeps changing.

Rozwinięta odpowiedź

I do, though I'd say it matters less for the reason people usually give — keeping up with a changing world — and more because I've noticed that when I stop learning anything new, I actually feel less motivated

generally, even in areas of my life that have nothing to do with it. Learning something seems to keep a kind of momentum going.

Co faktycznie się zmieniło

- **Rozwinięta odpowiedź wyraźnie odrzuca oczekiwany powód, zanim poda swój własny.** "Less for the reason people usually give... and more because" to struktura, która sygnalizuje niezależne myślenie w jasny sposób, bez potrzeby wyszukanego słownictwa.
- **Osobista, nieco nietypowa obserwacja zastępuje bezpieczne, oczekiwane twierdzenie.** "Keep a kind of momentum going" to skromny, wiarygodny pomysł, wypowiedziany z odpowiednim zastrzeżeniem ("seems to"), który brzmi przemyślenie, a nie zbyt ambitnie.

3.3 Rzeczy i wartość

Wyrasta z cue card z 2.3 — miejsca, w którym mówiący lubi spędzać czas.

Pytania

Do you think people today value having personal space and quiet time more than in the past?

Is it becoming harder for people to switch off from work and daily pressures?

Pułapka: jednostronna odpowiedź na pytanie zbudowane tak, by mieć dwie strony. Oba powyższe pytania zapraszają do porównania w czasie, a pewna siebie odpowiedź bez żadnego uznania drugiego punktu widzenia zwykle brzmi mniej przekonująco, nie bardziej, w Part 3.

Krótką odpowiedź

Yes, I think people value quiet time more now because life is busier than before.

Rozwinięta odpowiedź

I'd actually push back slightly on "more than in the past" — I suspect people have always wanted quiet time, but what's changed is how hard it's become to actually get it, with phones and constant notifications. So

it's less that we value it more and more that we're more aware of not having enough of it.

Co faktycznie się zmieniło

- **Rozwinięta odpowiedź kwestionuje samo pytanie, zanim na nie odpowie.** "I'd actually push back slightly on..." to naturalny, mówiony sposób na niezgodę z założeniem pytania, co jest mocniejszym ruchem w Part 3 niż przyjęcie ramy i budowanie na niej.
- **Rozróżnienie ("less that we value it more, more that we're aware of not having enough")** zastępuje płaskie „tak” — to ten sam ruch „zawęż twierdzenie, zanim je obronisz” z 3.1, zastosowany do porównania w czasie zamiast porównania dwóch metod.
- **Rozumowanie pozostaje wiarygodne, nie wymagając dowodów, których mówiący nie ma.** Nic tutaj nie powołuje się na badanie ani statystykę — to przemyślany osobisty pogląd, przedstawiony jako taki, dokładnie to, o co prosi Part 3.

Is it becoming harder for people to switch off from work and daily pressures?

Krótką odpowiedź

Yes, I think it's harder now because of phones and social media.

Rozwinięta odpowiedź

I think so, yes — though I'd say it's less the technology itself and more the expectation that comes with it, that you should be reachable. My parents' generation could leave work at work because there was no way to reach them; now there's no technical reason not to reply to an email at nine at night, so the pressure is more about what people expect than what the phone can actually do.

Co faktycznie się zmieniło

- **Rozwinięta odpowiedź oddziela przyczynę od tego, co ludzie zakładają, że jest przyczyną** ("less the technology itself and more the expectation") — ta sama struktura kwestionowania założenia, użyta powyżej, teraz zastosowana do innego pytania, co pokazuje, że technika się uogólnia, zamiast być wyuczoną na pamięć dla jednego tematu.
- **Konkretne porównanie ("my parents' generation... no way to reach them") czyni abstrakcyjne twierdzenie o "presji" namacalnym**, bez wymyślania nazwanej osoby czy konkretnej historii — lekkie, ogólne porównanie wystarczy, żeby uziemić tę myśl.

Part 4 — Co trzyma ludzi na band 6

Przeczytaj to po tym, jak przećwiczysz kilka tematów na głos, nie wcześniej. Te nawyki łatwo rozpoznać u siebie, kiedy usłyszysz kilka własnych odpowiedzi, i trudno je dostrzec z samej listy.

Żaden z nich nie jest dramatycznym błędem. Dramatyczny błąd zostaje poprawiony za pierwszym razem, gdy ktoś na niego wskaże. Te przetrwają, bo brzmią jak zwyczajna, rozsądna mowa.

4.1 Wyuczona na pamięć odzywka

"Well, that's an interesting question, let me think about that for a moment." "I come from a small city in the north of my country, which is famous for..." "In my opinion, I think that..."

Wyćwiczone otwarcia łatwo rozpoznać z perspektywy słuchacza, bo pojawiają się w tym samym tempie i w tym samym kształcie bez względu na to, o co naprawdę zapytano. Fluency and Coherence nagradza

odpowiadanie na *to* pytanie, a zapamiętane otwarcie nie zostało zbudowane pod to konkretne.

Koszt nie jest neutralny. Wyćwiczone zdanie tworzy kontrast z tym, co przychodzi po nim, a ta luka — między wypolerowanym otwarciem a bardziej naturalną odpowiedzią, która następuje — sama zwraca na siebie uwagę.

Test. Czy to dokładnie zdanie mogłoby otwierać odpowiedź na zupełnie inne pytanie? Jeśli tak, to nie jest ono naprawdę odpowiedzią na to jedno.

Co robić zamiast tego. Krótka, naturalna pauza to nie problem — "hm, let me think" raz, krótko, nic nie kosztuje. Kosztuje punkty pełny, wyćwiczony akapit stojący w miejscu prawdziwej myśli.

4.2 Odpowiedź w jednym zdaniu

Technicznie poprawna, i nie ma dokąd iść dalej. Spójrz z powrotem na 0.3 — to jest właśnie ta wada, którą ten nawyk ma naprawić.

Trzydziestosekundowa poprawka. Po każdej krótkiej odpowiedzi zadaj sobie jedno pytanie: *dłaczego, albo czy potrafisz powiedzieć więcej?* Dodaj powód. Dodaj konkretny szczegół. Nie musisz być o to proszony dwa razy; rób to za każdym razem, aż stanie się automatyczne, a nie świadome.

4.3 Wypełnianie ciszy wypełniaczem

"Um... you know... like... it's, um..."

Trochę tego jest zupełnie naturalne w prawdziwej mowie, w każdym języku. Problemem jest wypełniacz, który zastępuje myślenie zamiast mu

towarzyszyć — zaczynanie tego samego zdania od nowa trzykrotnie albo urywanie myśli bez jej dokończenia.

Jak brzmi naturalna pauza. "That's a good question — I think..." — jeden krótki zwrot, a potem prawdziwa odpowiedź.

Jak brzmi zablokowana pauza. "It's, um, it's kind of, um, it depends, um..." bez niczego konkretnego, co pojawia się po kilku sekundach.

Jeśli zauważysz u siebie w praktyce ten drugi wzorec, poprawka zwykle nie polega na „mów szybciej”. Polega na posiadaniu planu — zobacz nawyk claim-reason-example z 0.3 — żebyś wiedział, dokąd zmierza zdanie, zanim je zaczniesz.

4.4 Odpowiadanie na pytanie o złym rozmiarze

Jednozdaniowa odpowiedź na pytanie z Part 1, które zapraszało do czegoś więcej (4.2, wyżej), to jeden kierunek tego błędu. Drugi kierunek zdarza się w Part 2: spędzenie całej długiej wypowiedzi na jednym punkcie karty i niezostawienie czasu na resztę, albo odwrotnie — przelecenie przez wszystkie cztery punkty tak szybko, że żaden nie zostaje rozwinięty.

Co robić zamiast tego. W trakcie swojej minuty przygotowania rzuć okiem, ile punktów ma karta, i mniej więcej oszacuj, ile czasu mówienia powinien dostać każdy z nich. Nie musi to być podział równy — odpowiedź „opisz osobę” z 2.1 celowo poświęca więcej czasu ostatniemu punktowi niż trzem pierwszym — ale powinna to być decyzja, a nie przypadek tego, co przyszło do głowy jako pierwsze.

4.5 Gubienie wątku w Part 3

Rozpoczynanie odpowiedzi na pytanie dyskusyjne, zboczenie na powiązany, ale inny punkt, i nigdy niewrócenie do tego, o co naprawdę zapytano.

Pytania z Part 3 często są bardziej złożone, niż wydają się na pierwszy rzut ucha, co ułatwia zboczenie z tematu. Poprawka stosowana w całej Part 3 tej książki jest ta sama: powiedz swoje prawdziwe stanowisko wcześniej, w jednym jasnym zdaniu, zanim zaczniesz je uzasadniać. Jeśli potrafisz wskazać zdanie, które odpowiada na pytanie, nie zgubiłeś wątku, nawet jeśli wyjaśnienie, które po nim następuje, trochę się rozłązi.

4.6 Dwuminutowa kontrola

Nagraj siebie odpowiadającego na jedno pytanie z dowolnego miejsca w tej książce. Potem odsłuchaj i sprawdź, w tej kolejności:

1. **Czy jest zdanie, które stwierdza Twoją prawdziwą odpowiedź?** Jeśli sam nie potrafisz go znaleźć, słuchacz też by nie potrafił.
2. **Czy dodałeś powód albo przykład, choć nikt o to nie prosił?** To jedyny nawyk z 0.3, i najszybszy do sprawdzenia.
3. **Ile razy zacząłeś zdanie od nowa?** Raz albo dwa razy to normalna mowa. Stale — warto to zauważyć.
4. **Czy Twoje zdania miały mniej więcej ten sam kształt i długość?** Jeśli każde zdanie mogłoby zamienić się miejscami z dowolnym innym, to właśnie tam warto dodać różnorodność następnym razem.

5. Czy odpowiedziałeś na pytanie, które naprawdę padło, czy na sąsiednie, o którym łatwiej Ci było mówić?

Rób to z jednym nagraniem tygodniowo, nie przy każdej pojedynczej odpowiedzi treningowej. Krytyczne słuchanie samego siebie jest przydatne w małych, uczciwych dawkach, nie jako stały nawyk, który sprawia, że czujesz się skrepowany podczas mówienia.

Part 5 — Praktyka i ostatni tydzień

5.1 Dziewięć poleceń

Trzy na każdą część. Wszystkie dziewięć zostały napisane dla tej książki — powiedz je na głos, nie tylko przeczytaj.

Nie ma tu podanych odpowiedzi wzorcowych, i to jest celowe.

Widziałeś już dziesięć wzorcowych odpowiedzi, przestudiowanych w szczegółach. Czytanie wzorca dla każdego z tych poleceń oznaczałoby ćwiczenie czytania, nie mówienia.

Part 1 — trzy zestawy krótkich pytań

Daj sobie około 30 sekund na naturalną odpowiedź na każde pytanie, tak jak zrobiłbyś to na wywiadzie.

1. *Do you prefer spending time indoors or outdoors? Why?*
2. *What kind of weather do you like best?*
3. *Do you usually cook for yourself, or do you rely on other people for meals?*

Part 2 — jedna cue card

Daj sobie minutę na przygotowanie, a potem mów przez minutę do dwóch bez zatrzymywania się.

Describe a piece of advice someone gave you that you actually followed.

You should say:

- who gave you the advice
- what the advice was
- why you decided to follow it

and explain whether you think it was the right decision.

Part 3 — jeden zestaw dyskusyjny

Daj sobie kilka sekund na zastanowienie przed każdą odpowiedzią, tak jak na prawdziwym egzaminie — nie kilka minut.

1. *Do you think older people are generally better at giving advice than younger people?*
2. *Is it easier to take advice from someone you know well, or from a stranger?*
3. *Do people ask for advice less often than they used to?*

5.2 Nagraj siebie, raz

Wybierz jedno z dziewięciu powyższych poleceń — to, przy którym czujesz się najmniej pewnie — i nagraj swoją odpowiedź na telefonie.

Tylko jedno. Odsłuchaj raz, korzystając z pięciu kontroli z 4.6.

To jest ta część praktyki, której ta książka nie może zrobić za Ciebie. Wszystko inne na tych stronach dotyczy tego, co powiedzieć; tutaj przekonasz się, jak to naprawdę brzmi wychodzące z Twoich własnych ust, czego żadna ilość czytania nie zastąpi.

5.3 Ostatnie siedem dni

Jeśli Twój egzamin jest za tydzień, oto co wciąż warto robić.

Warto robić

- **Mów na głos, codziennie, nawet krótko.** Dziesięć minut ćwiczenia mówienia bije godzinę cichego czytania wzorcowych odpowiedzi. Płynność buduje się przez używanie jej, nie przez czytanie o niej.
- **Ćwicz nawyk claim-reason-example, aż stanie się automatyczny,** na zwykłych pytaniach — co zjadłeś dziś, i dlaczego; co robiłeś w ten weekend, i dlaczego. W dniu egzaminu nie powinno to wymagać świadomego wysiłku.
- **Nagraj dwie odpowiedzi i sprawdź je względem 4.6.** Nie więcej niż dwie — to narzędzie diagnostyczne, nie sposób na spędzenie całego tygodnia na słuchaniu samego siebie.
- **Ćwicz mierzenie czasu swoich odpowiedzi z Part 2.** Wiedz mniej więcej, jak wygląda minuta mówienia, żebyś ani nie skończył za wcześnie, ani nie zabrakło Ci, co powiedzieć.

Nie warto robić

- **Uczenia się na pamięć pełnych odpowiedzi, żeby zgadywać tematy.** Zobacz 4.1. Wyuczona na pamięć odpowiedź na złe pytanie jest gorsza niż krótsza, prawdziwa odpowiedź na właściwe.
- **Uczenia się w tym tygodniu długich albo nietypowych słów.** Słowo, którego nie używasz z pewnością siebie, spowolni Cię albo wyjdzie źle pod presją, a lekko błędne kosztuje więcej niż zwykłe słowo, którym już swobodnie władasz.
- **Martwienia się o swój akcent.** Pronunciation to część jednego z czterech kryteriów, i na tym etapie nie jest to coś, co możesz sensownie zmienić. Ten czas przeznacz na płynność.

W dniu egzaminu

Wysłuchaj całego pytania, zanim odpowiesz, także w Part 1 — pośpieszna odpowiedź na połowę pytania to wersja błędu z 4.4. Zrób krótką pauzę, jeśli potrzebujesz. Krótka, prawdziwa pauza nic Cię nie kosztuje; wyćwiczone zdanie, które ją maskuje, kosztuje więcej.

Koniec

Znasz już cztery kryteria, wiesz, jak te trzy części do siebie pasują, co „rozwijanie odpowiedzi” naprawdę oznacza w praktyce, i jakie nawyki trzymają Cię na wyniku, na którym teraz jesteś.

To naprawdę większość tego, co potrzebne. Reszta to mówienie — na głos, nagrywane od czasu do czasu, sprawdzane uczciwie względem Part 4.

Powodzenia na egzaminie.

O tych książkach

Ta książka jest darmowa. Została napisana po to, żeby ją rozdawać, i możesz swobodnie przekazać ten plik każdemu, kto przygotowuje się do egzaminu — koledze z klasy, grupie do nauki, nauczycielowi. Nie potrzebujesz pozwolenia i nie ma nic do zapłacenia.

Więcej darmowych książek znajdziesz na **freeieltsbooks.net**.

Wróć za tydzień

Zapisz sobie ten adres już teraz, póki o nim myślisz: **freeieltsbooks.net**

Zapisz go w zakładkach albo ustaw sobie przypomnienie w telefonie na przyszły tydzień — dodajemy kolejne książki. Strona pokazuje datę ostatniej aktualizacji, więc od razu zobaczysz, co się zmieniło od Twojej ostatniej wizyty.

Nie ma się do czego zapisywać i nie trzeba podawać żadnego adresu e-mail. Przypomnienie należy do Ciebie, na Twoim własnym telefonie — to jedyny sposób, w jaki możemy do Ciebie dotrzeć, i wolimy to tak.

Ta edycja została zaktualizowana sierpień 2026.

Publikacja niezależna — bez powiązania z IELTS Partners i bez ich poparcia.

*Każda cue card i każde pytanie w tej książce zostały napisane specjalnie dla niej.
Żaden oficjalny materiał egzaminacyjny nie został tu powielony.*